

Foaie de duminică

Anul IV nr. 39 (142)

28 Septembrie 2014

Duminica a 18-a după Rusalii
(Pescuirea minunată)

Parohia Mărtisor

„Pe când mulțimea Îl îmbulzea, ca să asculte cuvântul lui Dumnezeu, și El ședea lângă lacul Ghenizaret, a văzut două corăbii oprite lângă țărm, iar pescarii, coborând din ele, spălau mrejele. Și urcându-Se într-una din corăbii care era a lui Simon, l-a rugat s-o depărteze puțin de la uscat. Și sezând în corabie, învăța, din ea, mulțimile. Iar când a încetat de a vorbi, i-a zis lui Simon: **mână la adânc, și lăsați în jos mrejele voastre, ca să pescuiți.** Și, răspunzând, Simon a zis: **Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și nimic nu am prins, dar, după cuvântul Tău, voi arunca mrejele.** Și făcând ei aceasta, **au prins mulțime mare de pește, că li se rupeau mrejele.** Și au făcut semn celor care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, încât erau gata să se afunde, iar **Simon Petru, văzând aceasta, a căzut la genunchii lui Iisus, zicând: Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos.** Căci spaima îl cuprinsese pe el și pe toți cei ce erau cu el, pentru pescuitul peștilor pe care îi prinseseră. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zevedeu, care erau împreună cu Simon. Și a zis Iisus către Simon: **Nu te teme; de acum înainte vei fi pescar de oameni.** Și trăgând corăbiile la țărm, au lăsat totul și au mers după El.”

(Ev. Luca 5, 1-11)

"Ieși de la mine". Cu tristețe mare am observat de multe ori că există și oameni care nu-L vor pe Dumnezeu, ci încearcă să-și umple golul existenței cu lucruri trecătoare și dăunătoare, atât sufletului, cât și trupului; iar în fața bolii și a morții își arată adevărata bogăție. Sunt oameni care nu au înțeles cuvântul Evanghelic, căci nu s-au putut smeri; dar mai presus de toate, nu s-au putut iubi decât pe ei. Le este greu să vadă Adevărul, dar n-au încetat niciodată să creadă că tot ce spun și fac ei, este drept; fără să caute dreptatea lui Dumnezeu și Împărăția Lui. (cf Matei 6, 33)... Mai mult decât atât, au strâns bogății aici **"unde molia și rugina le strică, și unde furii le sapă și le fură"**. (Matei 6, 19)

Le este mai ușor să zică **"ieși de la mine, Doamne"**, căci n-au privit niciodată cu atenție chipul răstignit al Mântuitorului. Au preferat necredința crezând că au o scuză, dar n-au gândit că suntem oameni trecători prin această viață, și **"dacă este ceva cutremurător, nu este faptul că murim, ci că nu vom muri niciodată"**, spunea Pr. Savatie. Chiar și noi cei care încercăm să dăm viața credinței prin urmarea lui Hristos, de multe ori n-am înțeles cine-i Fericitul pe acest pământ. Fericiți sunt: cei săraci cu duhul, cei ce plâng, cei blânzi, cei ce flămânez și însetează de dreptate, cei milostivi, cei curați cu inima, făcătorii de pace, cei prigonți pentru dreptate, cei ce cred...

"Că sunt om păcătos". Oricât ni s-ar părea de ciudat, nu există lucru mai de preț ca smerenia. **A recunoaște că ești păcătos este primul pas de întoarcere către Casa Părintească**, din Parabola Fiului risipitor. Brațele Domnului sunt deja deschise...

Și încă ceva. Toți am trecut prin situații critice în care se cerea să dăm înapoi ca să fie pace, încercând să ne apărăm dreptul și părerea. Cine a fost cel câștigat, cel care a reușit să facă pace sau cel care din mândrie insistă? Cel care s-a smerit, sau cel care s-a înălțat pe orgoliul lui?

Cei ce cred în Hristos cu adevărat de multe ori plâng dar rămân blânzi, sunt milostivi și curați cu inima; făcătorii de pace, dar flămânez și însetează de dreptate; căci de cele mai multe ori sunt prigonți... Fiecare după puterea lui. **Pentru cel ce-și recunoaște păcătoșenia, orice clipă de pocăință este ca o plimbare pe valurile mării, acestei vieți înfurtunate, când Mântuitorul îl ține de mână și pășesc împreună.**

"Să stăm bine, să stăm cu frică" și să cugetăm adânc ce alegem să facem în viață: să iubim după cum ne-a învățat Hristos sau să ne iubim numai pe noi?! **"Există trei feluri de oameni: trupești, sufletești și duhovnicești. Omul trupesc** caută odihnă, iubește laudele, nu vrea să-și taie voia înaintea celorlalți, se apără pe sine însuși, și caută toate cele ce sunt spre odihna sa. **Cel sufleteș** nu vrea să nedreptățească, dar nu vrea nici să fie nedreptățit; nu osândește, dar nu vrea nici să fie osândit. Dacă suferă vreo nedreptate, nu cârtește, însă se întristează și se mâhnește că i-au făcut așa ceva oamenii. Iar **cel duhovnicesc**, dacă este nedreptățit se bucura, dacă i se taie voia se veselește și orice rău i s-ar întâmpla, se vede pe sine însuși vinovat".

(Sf. Anthim din Hios - Arhim. Siluan Vișan - <http://www.crestinortodox.ro>)

Sfântul Ignatie Teoforul îndeamnă pe Sfântul Policarp al Smirnei, zicând: **"Te rog în harul în care ești îmbrăcat să adaugi la alergarea ta și osteneala de a-i îndemna pe toți să se mântuiască... Ai grijă de unire (unitate, comuniune, n.n.), că nimic nu este mai bun decât aceasta. Poartă-i pe toți, cum și Domnul te poartă pe tine. Suportă-i pe toți în iubire... Fă-ți răgaz pentru rugăciuni neîncetate, cere pricepere mai multă decât ai. Priveghează având duh neadormit. Vorbește cu fiecare în egală deschidere. Poartă bolile tuturor ca un atlet desăvârșit..."**

Deși într-o vreme de secularizare sau sărăcire spirituală este greu de organizat și menținut comunități creștine vii și dinamice, **totuși Hristos Domnul dăruiește și azi oamenilor putere, curaj și bucurie după măsura credinței lor în El și a iubirii lor față de El și de Biserica Sa.** De aceea, El cheamă și astăzi oameni să fie ucenici ai Săi, pentru a binevesti Evanghelia iubirii milostive și a păstori pe credincioși pe calea mântuirii, spre slava Preasfintei Treimi și bucuria Bisericii.

Dacă nu știati !

Săptămâna trecută s-au împlinit 555 de ani de la prima atestare documentară a Capitalei noastre.

Conform documentelor, **primele unități administrative ale orașului erau „enoriile”** - termen ce se referea la enoriașii bisericilor. **Sub influența turcească s-a renunțat la termenul „enorie” în favoarea „mahalalei”** - el însemnând „cartier”.

De la această împărțire pe enorii, menționată în documente de la jumătatea secolului al XVI-lea, s-a trecut la **împărțirea pe „plăși”**. În anul 1778 a apărut la Frankfurt și Leipzig lucrarea lui Friedrich Willhelm von Bauer „*Mémoires historiques et géographiques sur la Valachie*”, în care se spunea că, **pe vremea voievodului Alexandru Ipsilanti, orașul București era împărțit în 67 de mahalale și avea 28 de mănăstiri, 31 de biserici din piatră, 20 din lemn, 10 paraclise, un palat domnesc, o școală publică (vechiul Colegiu de la Mănăstirea „Sfântul Sava”), 35 de case mari boieresti și șapte hanuri zidite din piatră.**

Cartografierea Bucureștiului făcută de Poliție în anul 1798 împărțea orașul în: **plasa Târgului, plasa Gorganului, plasa Broșteni, plasa Târgului de Afară, plasa Podului Mogoșoaiei**, fiecare dintre ele cuprinzând mai multe mahalale.

În Bucureștiul Evului Mediu, **denumirea „pod”** era folosită deopotrivă și pentru trecerile amenajate peste un curs de apă, dar **și pentru drumurile care erau podite cu trunchiuri de copaci**. Drumurile mari, domnești, aveau lățimea obligatorie de 8 metri, iar trunchiurile de stejar cu care erau „pavate” asigurau, după standardele vremii, o călătorie confortabilă trăsurilor.

Din păcate, Bucureștiul nu are clădiri foarte vechi. El însuși este un oraș relativ nou, în comparație cu cele care au mii de ani de existență, iar istoria tumultuoasă și o serie de calamități - dintre care amintim **marele incendiu de la 1847** - au distrus clădirile care ar fi putut supraviețui până la noi. Astfel că, **pentru Capitala noastră, o clădire de la jumătatea secolului al XIX-lea este o raritate**. Un astfel de obiectiv de importanță istorică este **casa parohială a Bisericii Răzvan**, care se găsește în spatele Bisericii „Sfântul Gheorghe” - Nou și este pe lista monumentelor istorice.

(fragment din „De la enorie la cartier, de la poduri la bulevarde”, Dan Cârlea, <http://ziarullumina.ro>)

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în nevoi, ci din primejdii ne izbăvește pe noi, una curată, una binecuvântată!

Miercuri, 1 octombrie – Acoperământul Maicii Domnului

Câtă slavă are Maica Domnului! Auziți ce spune în Acatistul Sfântului Acoperământ: „*Bucură-te, acoperământul lumii, cel mai lat decât norul*”. Un nor poate să acopere un oraș, o țară, dar Maica Domnului cu acoperământul și cu mila ei **acoperă toate popoarele lumii**, că atâta putere a primit de la Mântuitorul. Oricine și oriunde o cheamă: în pădure, în pustie, la câmp, în cetate, în casă, la închisoare, oriunde ar fi, ea aude, pentru că **este pusă acoperitoare și mijlocitoare a întregii lumi către Dumnezeu**.

(*Părintele Cleopa Ilie, Îndrumări duhovnicești pentru vremelnice și veșnice*) www.doxologia.ro

1 octombrie – Sf.Cuv.Roman Melodul, cântărețul Sfintei Fecioare Maria (+ 562) <http://ziarullumina.ro>

Potrivit tradiției, Sfântul Roman Melodul este cel care a alcătuit primele **condace**, cântări de laudă în cinstea sfinților. Sinaxarul spune că pe când **slujea în biserica din Vlaherne**, tânărului slujitor Roman i s-a întâmplat o minune în noaptea dinspre sărbătoarea Crăciunului. El a primit de la Născătoarea de Dumnezeu în dar **o bucată de hârtie, pe care a înghițit-o** ca pe o mâncare și **apoi a început să cânte** și să reverse învățături dumnezeiești. Cel mai cunoscut condac compus de Cuviosul Roman Melodul, cel mai mare poet al Bizanțului și al literaturii creștine de limbă greacă, este Condacul Crăciunului:

"Fecioara astăzi pre Cel mai presus de ființă naște, iar pământul peștera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc, iar magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci".

Joi, 2 octombrie – Sf.Mc.Ciprian și Sf. Mc. Iustina fecioara - Biserica Sfântul Ciprian sau Biserica Zlătari, situată în București, pe Calea Victoriei, între străzile Stavropoleos și Lipscani, construită la jumătatea secolului al XVII-lea, în timpul **domniei lui Matei Basarab**, de către "**zlătari**" (**aurari sau argintari**), adăpostește o raclă cu mâna dreaptă a Sfântului Sfințitului **Mucenic Ciprian**. Este un loc de pelerinaj pentru credincioșii care caută aici ajutor împotriva lucrării celui potrivnic.

Programul săptămânii 28 septembrie – 5 octombrie 2014

	Ziua	ORA	Slujbe
	Duminică 28 septembrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (<i>Pescuirea minunată</i>) – Pr. Ticu
	Duminică 28 septembrie	18 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Ticu
	Luni 29 septembrie	18 - 19	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr. Ticu
	Martți 30 septembrie	-	- Program administrativ (zi liberă)
	Miercuri 1 octombrie	9 - 11	- Sfințirea mică a apei – Pr. Ticu
	Vineri 3 octombrie	9 - 11	- Slujba Sf. Maslu
	Vineri 3 octombrie	18 - 19	- Slujba acatistului – Pr. Ticu
	Sâmbătă 4 octombrie	8 - 11	- Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Ticu
	Sâmbătă 4 octombrie	17 - 18	- Vecernia Duminicii a 19-a după Rusalii – Pr. Dragoș
	Duminică 5 octombrie	8 - 12	- Sf. Liturghie (<i>Predica de pe munte – Iubirea vrăjmașilor</i>) – Pr. Dragoș
	Duminică 5 octombrie	17 - 19	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr. Dragos